Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

28 päivänä toukokuuta 2020*

Ennakkoratkaisupyyntö – Ympäristö – Jätteiden siirto – Asetus (EY) N:o 1013/2006 – Kirjallinen ennakkoilmoitus- ja -hyväksyntämenettely – Yleiset tietojen antamista koskevat vaatimukset – Liite IIIA – Paperi- ja kartonkiseos – Baselin yleissopimuksen liitteessä IX oleva nimike B3020 – Epäpuhtaudet – Seoksen saastuminen muilla aineilla – Hyödyntäminen ympäristön kannalta järkevällä tavalla

Asiassa C-654/18,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Verwaltungsgericht Stuttgart (Stuttgartin hallintotuomioistuin, Saksa) on esittänyt 10.10.2018 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 18.10.2018, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Interseroh Dienstleistungs GmbH

vastaan

SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja E. Regan sekä tuomarit I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič ja C. Lycourgos (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: E. Sharpston,

kirjaaja: hallintovirkamies M. Krausenböck,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 18.9.2019 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Interseroh Dienstleistungs GmbH, edustajinaan A. Oexle ja T. Lammers, Rechtsanwälte,

– SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH, edustajanaan H. S. Wirsing, Rechtsanwältin,

– Alankomaiden hallitus, asiamiehinään M. Bulterman ja A. M. de Ree,

– Puolan hallitus, asiamiehenään B. Majczyna,

– Euroopan komissio, asiamiehinään L. Haasbeek ja A. C. Becker,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

kuultuaan julkisasiamiehen 30.1.2020 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee jätteiden siirrosta 14.6.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 (EUVL 2006, L 190, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 10.11.2015 annetulla komission asetuksella (EU) 2015/2002 (EUVL 2015, L 294, s. 1; jäljempänä asetus N:o 1013/2006), 3 artiklan 2 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Interseroh Dienstleistungs GmbH (jäljempänä Interseroh) ja SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH (Baden-Württembergin osavaltion erityisjäteviranomainen, jäljempänä SAA) ja jossa on kyse siitä, että viimeksi mainittu ei vapauttanut paperista, kartongista ja paperituotteista sekä muista aineista koostuvan jäteseoksen siirtoa asetuksessa N:o 1013/2006 säädetystä ilmoitusmenettelystä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Kansainvälinen oikeus

3 Vaarallisten jätteiden maanrajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvontaa koskevan yleissopimuksen, joka allekirjoitettiin Baselissa 22.3.1989 ja hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta 1.2.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/98/ETY (EYVL 1993, L 39, s. 1), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa (jäljempänä Baselin yleissopimus), 1 artiklan, jonka otsikko on ”Yleissopimuksen soveltamisala”, 1 kappaleen a kohdassa määrätään seuraavaa:

”Tässä yleissopimuksessa tarkoitetaan ’vaarallisilla jätteillä’ seuraavia maan rajan yli siirrettäviä jätteitä:

a) mihin tahansa I liitteessä mainittuun luokkaan kuuluvat jätteet, paitsi jos niillä ei ole mitään III liitteessä mainittuja ominaisuuksia, ja

– –”

4 Mainitun yleissopimuksen liitteessä IX olevan johdantolauseen sanamuoto on seuraava:

”Tässä liitteessä mainitut jätteet eivät ole tämän yleissopimuksen 1 artiklan 1 kappaleen a kohdan soveltamisalaan kuuluvia jätteitä, elleivät ne sisällä liitteessä I mainittua ainetta siinä määrin, että niissä esiintyy liitteessä III mainittu ominaisuus.”

5 Kyseiseen liitteeseen sisältyvä B3 luettelo käsittää ”pääasiassa orgaanisia aineita sisältävät jätteet, jotka voivat sisältää metalleja ja epäorgaanisia aineita”. Tämä B3 luettelo sisältää muun muassa nimikkeen B3020, jossa todetaan seuraavaa:

”B3020 Paperi- ja kartonkijätteet

Seuraavat aineet sillä edellytyksellä, ettei niitä ole sekoitettu vaarallisiin jätteisiin:

Paperi- ja kartonkijäte, joka koostuu:

– valkaisemattomasta paperista tai kartongista taikka aaltopaperista tai -kartongista

– muusta, pääasiassa valkaistusta kemiallisesta, ei kuitenkaan massavärjätystä massasta valmistetusta paperista tai kartongista

– pääasiassa mekaanisesta massasta valmistetusta paperista tai kartongista (esimerkiksi sanomalehdet, aikakauslehdet ja niiden kaltaiset painotuotteet)

– muusta aineesta, kuten
1) laminoidusta kartongista,
2) lajittelemattomasta jätteestä”.

Unionin oikeus

Direktiivi 2006/12/EY

6 Jätteistä 5.4.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/12/EY (EUVL 2006, L 114, s. 9) 4 artiklan 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätteet hyödynnetään tai niistä huolehditaan vaarantamatta ihmisten terveyttä ja käyttämättä menettelyjä tai menetelmiä, joista voi aiheutua vahinkoa ympäristölle ja erityisesti, että

a) ei vaaranneta vesiä, ilmaa, maaperää ja kasveja sekä eläimiä;

b) ei tuoteta melu- tai hajuhaittoja;

c) ei vahingoiteta haitallisesti maaseutua tai erityisalueita.”

Asetus N:o 1013/2006

7 Asetuksen N:o 1013/2006 johdanto-osan 1, 3, 5, 7, 8, 14, 15, 33 ja 39 perustelukappaleessa mainitaan seuraavaa:

”(1) Tämän asetuksen pääasiallinen ja tärkein tavoite ja osatekijä on ympäristönsuojelu – –

– –

(3) [Päätös 93/98] koski – – Baselin yleissopimuksen[, jonka osapuoli yhteisö on ollut vuodesta 1994,] tekemistä yhteisön puolesta. – –

– –

(5) Koska yhteisö on hyväksynyt hyödynnettävien jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen valvonnasta tehdyn päätöksen C(92)39 (lopullinen) muuttamisesta tehdyn [taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD)] neuvoston päätöksen C(2001)107 (lopullinen), jäljempänä ’OECD:n päätös’, jäteluetteloiden yhdenmukaistamiseksi Baselin yleissopimuksen kanssa ja eräiden muiden vaatimusten tarkistamisesta, on välttämätöntä saattaa mainitun päätöksen sisältö osaksi yhteisön lainsäädäntöä.

– –

(7) On tärkeää järjestää jätteiden siirtojen valvonta ja tarkastus ja säännellä niitä siten, että otetaan huomioon tarve säilyttää, suojella ja parantaa ympäristön laatua ja ihmisten terveyttä sekä että edistetään tämän asetuksen entistä yhdenmukaisempaa soveltamista kaikkialla yhteisössä.

(8) On myös tärkeää pitää mielessä Baselin yleissopimuksen 4 artiklan 2 kohdan d kohdassa määrätty vaatimus siitä, että vaarallisten jätteiden siirrot on rajoitettava ympäristön kannalta hyväksyttävällä ja tehokkaalla jätehuollolla mahdollisimman vähäisiksi.

– –

(14) Kun on kyse – – sellaisten hyödynnettäväksi tarkoitettujen jätteiden, joita ei ole lueteltu liitteessä III, IIIA tai IIIB, siirroista, on aiheellista varmistaa mahdollisimman korkea valvonnan ja tarkastusten taso siten, että tällaisiin siirtoihin vaaditaan kirjallinen ennakkohyväksyntä. – –

(15) Kun on kyse liitteessä III, IIIA tai IIIB lueteltujen hyödynnettäväksi tarkoitettujen jätteiden siirroista, on aiheellista varmistaa valvonnan ja tarkastusten vähimmäistaso siten, että vaaditaan tiettyjen tietojen toimittamista tällaisten jätteiden mukana.

– –

(33) Olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että siirrettäessä jätteitä yhteisössä tai tuotaessa niitä jäsenvaltioihin jätteiden huolto tapahtuu direktiivin [2006/12] ja muun jätteitä koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti koko siirron ajan aina vastaanottomaassa tapahtuvaan hyödyntämiseen tai huolehtimiseen saakka vaarantamatta ihmisten terveyttä ja käyttämättä menettelyjä tai menetelmiä, joista voi aiheutua haittaa ympäristölle. – –

– –

(39) Arvioitaessa jäteseosten lisäämistä liitteeseen IIIA olisi otettava huomioon muun muassa seuraavat seikat: jätteen ominaisuudet, kuten sen mahdolliset vaaralliset ominaisuudet, kontaminaatiopotentiaali ja fysikaalinen olomuoto, sekä jätehuoltoa koskevat seikat, kuten teknologinen kapasiteetti jätteen hyödyntämiseksi ja hyödyntämistoimista ympäristölle koituvat edut, kuten se, voiko ympäristön kannalta hyväksyttävä jätehuolto vaarantua. – –”

8 Kyseisen asetuksen 2 artiklan 3 ja 8 alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

– –

3) ’jäteseoksella’ jätettä, joka syntyy kahden tai useamman tyyppisen jätteen tahallisesta tai tahattomasta sekoittamisesta ja jolle seokselle ei tämän asetuksen liitteissä III, IIIB, IV ja IVA ole yhtä ainoaa jätenimikettä. Jäte-erän siirto, jossa siirretään kahden tai useamman tyyppistä, toisistaan erillään olevaa jätettä, ei ole jäteseos;

– –

8) ’ympäristön kannalta hyväksyttävällä jätehuollolla’ kaikkien käytännössä toteutettavissa olevien toimien toteuttamista sen varmistamiseksi, että jätteiden huolto tapahtuu ihmisten terveyttä ja ympäristöä tällaisten jätteiden mahdollisilta haittavaikutuksilta suojelevalla tavalla”.

9 Mainitun asetuksen 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Yleiset menettelyt”, säädetään seuraavaa:

”1. Tämän osaston säännösten mukaista kirjallista ennakkoilmoitus- ja -hyväksyntämenettelyä sovelletaan seuraavien jätteiden siirtoihin:

– –

b) jos jäte on tarkoitettu hyödynnettäväksi:

– –

iii) jätteet, jotka eivät kuulu mihinkään yksittäiseen liitteessä III, IIIB, IV tai IVA olevaan jätenimikkeeseen;

iv) jäteseokset, jotka eivät kuulu mihinkään yksittäiseen liitteessä III, IIIB, IV tai IVA olevaan jätenimikkeeseen, paitsi jos ne on lueteltu liitteessä IIIA.

2. Yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia, joista säädetään 18 artiklassa, sovelletaan seuraavien hyödynnettäväksi tarkoitettujen jätteiden siirtoihin, mikäli siirrettävän jätteen määrä on yli 20 kg:

a) liitteessä III tai IIIB luetellut jätteet;

b) kahden tai useamman liitteessä III luetellun jätteen seokset, jotka eivät kuulu mihinkään yksittäiseen liitteessä III olevaan jätenimikkeeseen, edellyttäen, että näiden jäteseosten koostumus ei heikennä niiden ympäristön kannalta hyväksyttävää hyödyntämistä ja että tällaiset seokset on 58 artiklan mukaisesti lueteltu liitteessä IIIA.

– –”

10 Asetuksen N:o 1013/2006 4 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa säädetään kirjallista ennakkoilmoitusta ja -hyväksyntää koskevan menettelyn yksityiskohtaisista säännöistä.

11 Kyseisen asetuksen 18 artiklassa vahvistetaan yleiset tietojen antamista koskevat vaatimukset, joiden mukaan muun muassa kyseisen asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen jätteiden mukana on seurattava tiettyjä tietoja, joihin kuuluu saman asetuksen liitteeseen VII sisältyvä asiakirja.

12 Asetuksen N:o 1013/2006 28 artiklan, jonka otsikko on ”Jätteen luokittelua koskevat erimielisyydet”, 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos lähtömaan ja vastaanottomaan toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse yksimielisyyteen siitä, luokitellaanko ilmoitettu jäte liitteessä III, IIIA, IIIB vai liitteessä IV olevaan luetteloon kuuluvaksi, jätteen katsotaan kuuluvan liitteessä IV olevaan luetteloon.”

13 Kyseisen asetuksen 49 artiklan, jonka otsikko on ”Ympäristön suojelu”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuottajan, ilmoituksen tekijän ja muiden jätteen siirtoon ja/tai sen hyödyntämiseen tai siitä huolehtimiseen osallistuvien yritysten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne siirtävät kaikki jätteet sekä hyödyntävät ne ja huolehtivat niistä ihmisten terveyttä vaarantamattomalla ja ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla koko siirron ajan. Erityisesti kun siirto tapahtuu yhteisössä, se on toteutettava direktiivin [2006/12] 4 artiklan ja jätteitä koskevan yhteisön lainsäädännön vaatimusten mukaisesti.”

14 Mainitun asetuksen liitteen III otsikko on ”Luettelo jätteistä, joihin sovelletaan 18 artiklassa tarkoitettuja yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia (ns. vihreän jätehuollon jätteet)”. Sen johdanto-osassa todetaan seuraavaa:

”Huolimatta siitä, onko jäte mainittu tässä luettelossa vai ei, siihen ei välttämättä sovelleta 18 artiklassa tarkoitettuja yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia, jos jäte on siinä määrin muiden aineiden saastuttama, että

a) jätteeseen liittyvät riskit kasvavat niin suuriksi, että siihen on sovellettava kirjallista ennakkoilmoitus- ja hyväksyntämenettelyä ottaen huomioon [vaarallisesta jätteestä 12.12.1991 annetun neuvoston] direktiivin 91/689/ETY [(EYVL 1991, L 377, s. 20), joka on kumottu jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19.11.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/98/EY (EUVL 2008, L 312, s. 3)] liitteessä III luetellut vaaralliset ominaisuudet; tai että

b) jätteen hyödyntäminen ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla estyy.”

15 Kyseisessä liitteessä III olevassa I osassa säädetään muun muassa, että Baselin yleissopimuksen liitteessä IX, joka on sisällytetty asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä V olevan 1 osan luetteloon B ja joka sisältää muun muassa nimikkeen B3020, lueteltuihin jätteisiin sovelletaan kyseisen asetuksen 18 artiklassa tarkoitettuja yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia.

16 Kyseisen asetuksen liitteessä IIIA, jonka otsikko on ”Kahden tai useamman liitteessä III luetellun jätteen seokset, jotka eivät kuulu mihinkään yksittäiseen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun nimikkeeseen”, säädetään seuraavaa:

”1. Riippumatta siitä, onko seokset sisällytetty tähän luetteloon vai ei, niihin voidaan olla soveltamatta 18 artiklassa säädettyjä tietojen toimittamista koskevia yleisiä vaatimuksia, jos ne ovat siinä määrin muiden aineiden saastuttamia, että

a) jätteisiin liittyvä riski on kasvanut sellaiseksi, että niihin on aiheellista soveltaa kirjallista ennakkoilmoitus- ja hyväksyntämenettelyä, kun otetaan huomioon direktiivin [91/689] liitteessä III luetellut vaaralliset ominaisuudet; tai

b) jätteen hyödyntäminen ympäristön kannalta järkevällä tavalla on mahdotonta.

– –

3. Seuraavat jäteseokset, jotka luokitellaan yhden ainoan nimikkeen eri luetelmakohtiin tai alaluetelmakohtiin, sisällytetään tähän liitteeseen:

– –

g) Baselin yleissopimuksen mukaiseen nimikkeeseen B3020 luokitellut jäteseokset rajoitettuina seuraaviin: valkaisematon paperi tai kartonki taikka aaltopaperi tai -kartonki, muu, pääasiassa valkaistusta kemiallisesta, ei kuitenkaan massavärjätystä massasta valmistettu paperi tai kartonki, pääasiassa mekaanisesta massasta valmistettu paperi tai kartonki (esimerkiksi sanomalehdet, aikakauslehdet ja niiden kaltaiset painotuotteet);

– –”

17 Mainitun asetuksen liitteen V, jonka otsikko on ”Jätteet, joihin sovelletaan 36 artiklassa säädettyä vientikieltoa”, osan 1 luettelossa B toistetaan Baselin yleissopimuksen liite IX. Nimikkeessä B3020, joka kuuluu otsikon B3 ”Pääasiassa orgaanisia aineita sisältävät jätteet, jotka voivat sisältää metalleja ja epäorgaanisia aineita” alle, todetaan seuraavaa:

”B3020 Paperi- ja kartonkijätteet

Seuraavat aineet sillä edellytyksellä, ettei niitä ole sekoitettu vaarallisiin jätteisiin:

Paperi- ja kartonkijäte, joka koostuu:

valkaisemattomasta paperista tai kartongista taikka aaltopaperista tai kartongista

muusta, pääasiassa valkaistusta kemiallisesta, ei kuitenkaan massavärjätystä massasta valmistetusta paperista tai kartongista

pääasiassa mekaanisesta massasta valmistetusta paperista tai kartongista (esimerkiksi sanomalehdet, aikakauslehdet ja niiden kaltaiset painotuotteet)

– muusta aineesta, kuten
  1) laminoidusta kartongista,
  2) lajittelemattomasta jätteestä”.

Direktiivi 2008/98

18 Direktiivin 2008/98 13 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätehuolto tapahtuu vaarantamatta ihmisten terveyttä ja vahingoittamatta ympäristöä sekä erityisesti,

a) ettei vaaranneta vesiä, ilmaa, maaperää, kasveja eikä eläimiä;

b) ettei aiheuteta melu- eikä hajuhaittoja; ja

c) ettei vahingoiteta maaseutua eikä erityistä merkitystä omaavia kohteita.”

19 Kyseisen direktiivin liitteessä III on selitykset niistä eri ominaisuuksista, jotka tekevät jätteistä vaarallisia.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

20 Interseroh on yhtiö, jonka kotipaikka on Saksassa. Se kerää käytettyjä myyntipakkauksia eli hyödynnettäviksi tarkoitettuja kevyitä paperipakkauksia. Esikäsitelty jätepaperi siirretään kierrätystä varten Alankomaissa sijaitsevaan tehtaaseen, jonka toiminnanharjoittaja on ESKA Graphic Board BV (jäljempänä ESKA).

21 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että siirrettävien jätteiden on muodostuttava paperista, kartongista ja paperituotteista koostuvasta jäteseoksesta siten, että jokainen seoksen muodostavista jätejakeista kuuluu Baselin yleissopimuksen liitteessä IX olevan nimikkeen B3020 ensimmäiseen, toiseen tai kolmanteen luetelmakohtaan ja että kyseinen seos sisältää lisäksi enintään 10 prosenttia

epäpuhtauksia, jotka koostuvat nestekartongista (enintään 4 %), muovista (enintään 3 %), metallista (enintään 0,5 %) sekä muista vierasaineista (enintään 3,5 %), kuten kivi, tekstiilit tai kumi (jäljempänä kyseessä oleva jäteseos). Arvot vastaavat ESKA:n asettamia enimmäisrajoja.

22 SAA, joka on toimivaltainen viranomainen, jonka tehtävänä on jätteiden siirtämistä Land Baden-Württembergissä (Baden-Württembergin osavaltio, Saksa) koskevan säännöstön täytäntöönpano, suorittaa muun muassa asetuksessa N:o 1013/2006 säädettyjä tehtäviä.

23 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin mainitsee, että kyseessä olevan kaltaisten jäteseosten siirrot tehdään SAA:n ja Alankomaiden toimivaltaisen viranomaisen asetuksen N:o 1013/2006 4 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa säädetyn ilmoitusmenettelyn mukaisesti antamien vientiä koskevien tarkastuslupien perusteella.

24 ESKA sai 20.5.2015 Raad van Staten (ylin hallintotuomioistuin, Alankomaat) hallintoriita-asioita käsittelevältä jaostolta päätöksen, jonka mukaan kyseessä olevan jäteseoksen kaltainen jäteseostyyppi kuuluu epäpuhtauksien esiintymisestä riippumatta Baselin yleissopimuksen liitteessä IX, joka mainitaan asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä III, olevaan nimikkeeseen B3020 ja näin ollen niiden jätteiden luetteloon, joihin sovelletaan kyseisen asetuksen 18 artiklassa säädettyjä yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia.

25 Interseroh vaati kyseisen päätöksen perusteella SAA:ta luokittelemaan kyseisen jäteseoksen asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä III mainituksi jätteeksi.

26 SAA hylkäsi vaatimuksen yhtäältä sillä perusteella, että kyseinen jäteseos ei kuulu kokonaan mihinkään Baselin yleissopimuksen liitteessä IX olevan nimikkeen B3020 neljästä luetelmakohdasta. Erityisesti se katsoi, ettei kyseinen seos kuulu kyseisen nimikkeen neljänteen luetelmakohtaan, koska kyse ei ole alkuperältään ja koostumukseltaan erilaisia seoksia koskevasta jäännösluokasta. Toisaalta SAA katsoi, että mainitun seoksen luokitteleminen asetuksen N:o 1013/2006 liitteeseen IIIA oli mahdotonta sen vuoksi, että siinä esiintyi liikaa epäpuhtauksia.

27 Interseroh nosti 1.6.2016 Verwaltungsgericht Stuttgartissa (Stuttgartin hallintotuomioistuin, Saksa) kanteen, jolla se vaatii toteamaan, että siihen ei sovelleta kyseessä olevan jäteseoksen siirron osalta ilmoitusvelvollisuutta vaan ainoastaan asetuksen N:o 1013/2006 18 artiklassa säädettyjä yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia.

28 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee tältä osin, käsittääkö Baselin yleissopimuksen liitteessä IX oleva nimike B3020 jäteseokset, jotka koostuvat kyseisen nimikkeen kolmessa ensimmäisessä luetelmakohdassa mainituista jätteistä ja sisältävät lisäksi enintään 10 prosenttia epäpuhtauksia, vai koskeeko kyseinen nimike yksinomaan niitä jätteitä, jotka koostuvat yhdestä ainoasta jätelajista, jolloin tällaiset seokset kuuluvat yksinomaan asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä IIIA olevan 3 kohdan g alakohdan soveltamisalaan.

29 Tässä tilanteessa Verwaltungsgericht Stuttgart on lykännyt asian käsittelyä ja esittänyt unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko [asetuksen N:o 1013/2006] 3 artiklan 2 kohtaa – – tulkittava siten, että paperi- ja kartonkijätteen seokset, jotka ovat koostumukseltaan sellaisia, että jätejakeet erikseen tarkasteltuina luokitellaan Baselin yleissopimuksen liitteen IX mukaisen nimikkeen B3020 kolmeen ensimmäiseen luetelmakohtaan, ja joissa on lisäksi enintään 10 prosenttia epäpuhtauksia, luokitellaan Baselin yleissopimuksen [liitteen IX] mukaiseen nimikkeeseen B3020 ja että niihin sovelletaan näin ollen 18 artiklan mukaisia yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia eikä niistä tarvitse tehdä 4 artiklan mukaista ilmoitusta?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

2) Onko [asetuksen N:o 1013/2006] 3 artiklan 2 kohtaa – – tulkittava siten, että paperi- ja kartonkijätteen seoksia, jotka ovat koostumukseltaan sellaisia, että jätejakeet erikseen tarkasteltuina luokitellaan Baselin yleissopimuksen liitteen IX mukaisen nimikkeen B3020 kolmeen ensimmäiseen luetelmakohtaan, ja joissa on lisäksi enintään 10 prosenttia epäpuhtauksia, ei luokitella liitteessä IIIA olevan 3 kohdan g alakohtaan eikä niihin näin ollen sovelleta 18 artiklan mukaisia yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia vaan niistä on tehtävä 4 artiklan mukainen ilmoitus?”

Vaatimus suullisen käsittelyn aloittamisesta uudelleen

30 Julkisasiamiehen esitettyä ratkaisuehdotuksensa Interseroh pyysi unionin tuomioistuimen kirjaamoon 18.2.2020 toimittamallaan asiakirjalla, että asian käsittelyn suullinen vaihe määrätään unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 83 artiklan nojalla aloitettavaksi uudelleen.

31 Interseroh vetosi vaatimuksensa tueksi lähinnä siihen, että julkisasiamiehen ratkaisuehdotus perustuu uusiin seikkoihin, joista asianosaisilla ei vielä ollut tilaisuutta lausua. Interseroh viittaa erityisesti ratkaisuehdotuksen 35–48, 59, 68 ja 74 kohtaan. Se lisää tältä osin, että jätelainsäädännön johdonmukaista tulkintaa koskeva problematiikka ei ollut esillä istunnossa. Lisäksi Interseroh riitauttaa asian käsittelyn suullisen vaiheen uudelleen aloittamista koskevassa pyynnössään monelta osin julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksessaan esittämän tulkinnan asetuksesta N:o 1013/2006.

32 Tämän osalta on yhtäältä palautettava mieleen, että SEUT 252 artiklan toisen kohdan mukaan julkisasiamiehen tehtävänä on täysin puolueettomana ja riippumattomana esittää julkisessa istunnossa perustellut ratkaisuehdotukset asioissa, jotka Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön mukaan vaativat hänen myötävaikutustaan. Julkisasiamiehen ratkaisuehdotus tai perustelut, joiden päätteeksi hän päätyy siihen, eivät sido unionin tuomioistuinta (tuomio 19.12.2019, Exportslachterij J. Gosschalk ym., C-477/18 ja C-478/18, EU:C:2019:1126, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 On niin ikään palautettava mieleen, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännössä ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksessä ei määrätä asianosaisten mahdollisuudesta vastata julkisasiamiehen esittämään ratkaisuehdotukseen. Tämän vuoksi se, ettei asianosainen yhdy julkisasiamiehen ratkaisuehdotukseen – riippumatta siinä tutkituista kysymyksistä –, ei sellaisenaan voi olla peruste asian käsittelyn suullisen vaiheen aloittamiseksi uudelleen (tuomio 19.12.2019, Exportslachterij J. Gosschalk ym., C-477/18 ja C-478/18, EU:C:2019:1126, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

34 Toisaalta unionin tuomioistuin voi työjärjestyksensä 83 artiklan nojalla julkisasiamiestä kuultuaan milloin tahansa määrätä asian käsittelyn suullisen vaiheen aloitettavaksi uudelleen erityisesti, jos se katsoo, ettei sillä ole riittävästi tietoa asiasta, tai jos asianosainen on suullisen vaiheen päättyneeksi julistamisen jälkeen vedonnut uuteen seikkaan, joka voi olennaisesti vaikuttaa unionin tuomioistuimen ratkaisuun, taikka jos asia on ratkaistava sellaisella perusteella, josta asianosaisella tai Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitetulla osapuolella ei ole ollut tilaisuutta lausua.

35 Nyt käsiteltävässä tapauksessa Interseroh ja tähän menettelyyn osallistuneet osapuolet ovat Interserohin väitteiden vastaisesti voineet esittää sekä menettelyn kirjallisessa että suullisessa vaiheessa ne oikeudelliset seikat, joita ne ovat pitäneet merkityksellisinä sen kannalta, että unionin tuomioistuin voi tulkita asetusta N:o 1013/2006 ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin vastaamiseksi.

36 Niinpä mikään niistä seikoista, joihin Interseroh on vedonnut asian käsittelyn suullisen vaiheen uudelleen aloittamista koskevan vaatimuksensa tueksi, ei voi oikeuttaa tällaista työjärjestyksen 83 artiklan mukaista uudelleen aloittamista.

37 Unionin tuomioistuin katsoo tässä tilanteessa julkisasiamiestä kuultuaan, ettei asian käsittelyn suullista vaihetta ole syytä määrätä aloitettavaksi uudelleen.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

38 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kahdella kysymyksellään, jotka on syytä tutkia yhdessä, lähinnä sitä, onko asetuksen N:o 1013/2006 3 artiklan 2 kohdan a ja b alakohtaa tulkittava siten, että kyseisen säännöksen soveltamisalaan kuuluu sellainen paperista, kartongista ja paperituotteista koostuva jäteseos, jonka jokainen jätejae kuuluu johonkin Baselin yleissopimuksen liitteessä IX, joka on sisällytetty kyseisen asetuksen liitteessä V olevan 1 osan luetteloon B, olevan nimikkeen B3020 kolmesta ensimmäisestä luetelmakohdasta ja joka sisältää enintään 10 prosenttia epäpuhtauksia.

39 Asetuksen N:o 1013/2006 3 artiklan 2 kohdassa säädetään, että hyödynnettäväksi tarkoitettujen jätteiden siirtoihin, joissa siirrettävän jätteen määrä on yli 20 kg, sovelletaan kyseisen asetuksen 18 artiklassa säädettyjä yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia yhtäältä asetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan perusteella silloin, jos kyseessä olevat jätteet luetellaan muun muassa saman asetuksen liitteessä III, tai toisaalta kyseisen 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan perusteella silloin, jos kahden tai useamman liitteessä III luetellun jätteen seoksilla, jotka eivät kuulu mihinkään yksittäiseen liitteessä III olevaan jätenimikkeeseen, on koostumus, joka ei heikennä niiden ympäristön kannalta hyväksyttävää hyödyntämistä, ja jos ne mainitaan asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä IIIA.

40 Koska asetuksen N:o 1013/2006 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa viitataan kyseisen asetuksen liitteeseen III ja 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa sen liitteeseen IIIA, on ensiksi tutkittava mainitun asetuksen liitteen III sisältö ja tarvittaessa toisessa vaiheessa sen liitteen IIIA sisältö.

41 Ensinnäkin asetuksen N:o 1013/2006 liitteen III osalta on mainittava, että se sisältää luettelon niin sanotuista ”vihreän jäteluettelon” jätteistä ja että sen I osassa viitataan Baselin yleissopimuksen liitteeseen IX, joka on sisällytetty kyseisen asetuksen liitteessä V olevan 1 osan luetteloon B, johon sisältyy muun muassa nimike B3020, jonka otsikko on ”Paperi- ja kartonkijätteet”.

42 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että jotta Interserohin keräämät paperi- ja kartonkijäteseokset voidaan siirtää kierrätystä varten ESKA:n tehtaaseen Alankomaissa, niiden on muun muassa koostuttava ainakin 90-prosenttisesti johonkin Baselin yleissopimuksen liitteessä IX olevan nimikkeen B3020 kolmessa ensimmäisessä luetelmakohdassa mainituista jätteistä. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii tässä yhteydessä sitä, voidaanko tällaiset seokset luokitella kyseiseen nimikkeeseen.

43 Aluksi on mainittava, että Baselin yleissopimuksen liitteessä IX oleva nimike B3020 sisältää neljä luetelmakohtaa, joista neljäs jakautuu edelleen kahteen luetelmakohtaan, kun taas asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä V olevan 1 osan luettelon B ranskankielisessä versiossa kyseinen nimike on rakenteeltaan erilainen ja sisältää kaksi luetelmakohtaa, joista ensimmäisessä on kolme ja jälkimmäisessä kaksi luetelmakohtaa.

44 On korostettava, että koska – kuten asetuksen N:o 1013/2006 johdanto-osan kolmannessa ja viidennessä perustelukappaleessa todetaan – päätöksestä 93/98 ilmenee, että Euroopan unioni on hyväksynyt Baselin yleissopimuksen ja että OECD:n päätöksen, jolla yhdenmukaistetaan jäteluettelo kyseisen yleissopimuksen kanssa, sisältö on sisällytetty kyseiseen asetukseen, yleissopimuksen määräykset ovat olleet erottamaton osa unionin oikeusjärjestystä siitä päivästä lähtien, jona unionista tuli mainitun yleissopimuksen osapuoli. Tässä tilanteessa ja kun otetaan huomioon periaate, jonka mukaan unionin tekemät kansainväliset sopimukset ovat ensisijaisia johdetun oikeuden säädöksiin

nähden, asetusta N:o 1013/2006 on tulkittava niin pitkälti kuin mahdollista Baselin yleissopimuksen mukaisesti (ks. vastaavasti tuomio 11.4.2013, HK Danmark, C-335/11 ja C-337/11, EU:C:2013:222, 29 ja 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

45 Niinpä asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä V olevan 1 osan luetteloon B sisällytetyn nimikkeen B3020 tulkitsemiseksi on otettava huomioon tapa, jolla kyseisen nimikkeen eri luetelmakohdat on jäsennelty Baselin yleissopimuksen liitteessä IX olevassa nimikkeessä B3020.

46 Tämän alustavan huomautuksen jälkeen on todettava, että Baselin yleissopimuksen liitteessä IX oleva nimike B3020 kattaa ”paperi- ja kartonkijätteet” – jos niitä ei ole sekoitettu vaarallisiin jätteisiin – ja sisältää neljä luetelmakohtaa. Kyseisen nimikkeen kolmen ensimmäisen luetelmakohdan, jotka vastaavat asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä V olevan 1 osan luettelossa B olevan nimikkeen B3020 ensimmäisen luetelmakohdan ranskankielisen version sisältämää kolmea luetelmakohtaa, mukaan tällainen jäte voi koostua ”valkaisemattomasta paperista tai kartongista taikka aaltopaperista tai kartongista”, ”muusta, pääasiassa valkaistusta kemiallisesta, ei kuitenkaan massavärjätystä massasta valmistetusta paperista tai kartongista” tai ”pääasiassa mekaanisesta massasta valmistetusta paperista tai kartongista (esimerkiksi sanomalehdet, aikakauslehdet ja niiden kaltaiset painotuotteet)”. Baselin yleissopimuksen liitteessä IX olevan nimikkeen B3020 kohdan neljännen luetelmakohdan, joka vastaa asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä V olevan 1 osan luetteloon B sisällytetyn nimikkeen B3020 ranskankielisen version toista luetelmakohtaa, sanamuoto on ”muusta aineesta”, ja se käsittää – luettelon olematta tyhjentävä – ”laminoidun kartongin” ja ”lajittelemattoman jätteen”.

47 Niinpä Baselin yleissopimuksen liitteessä IX olevan nimikkeen B3020 rakenteesta sekä sen neljän luetelmakohdan sanamuodosta ilmenee ensinnäkin, että ne kattavat erilaisia paperi- ja kartonkijätetyyppejä, mutta niissä ei mainita näihin eri tyyppeihin kuuluvia jäteseoksia.

48 Lisäksi kyseisen nimikkeen neljännen luetelmakohdan sanamuodosta ilmenee, että kyseinen luetelmakohta on ymmärrettävä siten, että se koskee muita kuin kyseisen nimikkeen kolmeen ensimmäiseen luetelmakohtaan kuuluvia paperi- ja kartonkijätetyyppejä.

49 Niinpä Baselin yleissopimuksen liitteessä IX, joka on sisällytetty asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä V olevan 1 osan luetteloon B, oleva nimike B3020 on sanamuotonsa perusteella ymmärrettävä siten, että kyseisen nimikkeen neljässä luetelmakohdassa luetellut jätteet vastaavat kukin yhtä jätetyyppiä ja että näistä eri jätetyypeistä koostuvat seokset eivät kuulu kyseiseen nimikkeeseen.

50 Toiseksi tällainen tulkinta on ainoa, joka voi sopia yhteen asetuksen N:o 1013/2006 systematiikan kanssa. Kyseisen asetuksen 3 artiklan 2 kohdan b alakohta koskee nimittäin nimenomaisesti jäteseoksia, jotka eivät kuulu mihinkään sen liitteessä III olevaan yksittäiseen nimikkeeseen, jotka koostuvat vähintään kahdesta kyseisessä liitteessä luetellusta jätteestä ja jotka luetellaan mainitun asetuksen liitteessä IIIA. Viimeksi mainitussa liitteessä olevan 3 kohdan g alakohdassa mainitaan nimenomaisesti Baselin yleissopimuksen liitteessä IX olevan nimikkeen B3020 kolmessa ensimmäisessä luetelmakohdassa lueteltavat jäteseokset. Näin ollen on katsottava julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksensa 43 kohdassa esittämällä tavalla, että liitteellä IIIA ei olisi tehokasta vaikutusta, jos asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä V olevan 1 osan luetteloon B sisällytetty nimike B3020 ja erityisesti sen viimeinen luetelmakohta, jossa mainitaan ”muut aineet”, olisi ymmärrettävä siten, että se sisältää jäteseokset, jotka koostuvat kyseisen nimikkeen muissa luetelmakohdissa mainituista jätteistä.

51 Kolmanneksi asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä V olevan 1 osan luettelossa B olevan nimikkeen B3020 sanamuodon tulkinta Baselin yleissopimuksen liitteessä IX olevan vastaavan nimikkeen ja kyseisen asetuksen systematiikan valossa on sopusoinnussa mainitun asetuksen ympäristönsuojelua koskevan tavoitteen kanssa. Saman asetuksen johdanto-osan seitsemännen perustelukappaleen mukaan kyseisellä asetuksella järjestetään jätteiden siirtojen valvonta ja tarkastus ja säännellään niitä siten, että otetaan huomioon tarve säilyttää, suojella ja parantaa ympäristön laatua ja ihmisten terveyttä.

52 Se, että hyödynnettäväksi tarkoitettujen ja asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä III olevassa vihreässä jäteluettelossa mainittujen jätteiden siirrot on poikkeuksena jätetty yleisesti kyseisen asetuksen II osaston I luvussa säädetyn kirjallisen ennakkoilmoitus- ja -hyväksyntämenettelyn ulkopuolelle, selittyy sillä, että kyseisten jätteiden siirroista aiheutuu vähemmän vaaraa ympäristölle, mikä mahdollistaa sen, että valvonnalle ja tarkastuksille asetetaan vähimmäistaso vaatimalla tiettyjen tietojen toimittamista tällaisten jätteiden mukana – kuten kyseisen asetuksen johdanto-osan 15 perustelukappaleessa todetaan.

53 Niinpä asetuksen N:o 1013/2006 ympäristön ja ihmisten terveyden suojelua koskeva tavoite on esteenä sille, että kyseisen asetuksen liitteessä V olevan 1 osan luetteloon B sisällytettyä nimikettä B3020 tulkitaan siten, että seoksiin, joita ei nimenomaisesti mainita kyseisessä nimikkeessä, sovelletaan mainitun asetuksen 18 artiklassa vahvistettuja yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia, jotka eivät ole yhtä tiukat kuin ne vaatimukset, joista säädetään saman asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kirjallisen ennakkoilmoitus- ja -hyväksyntämenettelyn osalta.

54 Edellä esitetystä seuraa, että asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä V olevan 1 osan luetteloon B sisällytetty nimike B3020 koskee ainoastaan jätteitä, jotka kuuluvat mainitun nimikkeen eri luetelmakohdissa mainittuihin paperi- ja kartonkijätetyyppeihin. Nimike ei siten kata sellaisista jätteistä koostuvia jäteseoksia, jotka erillisinä kuuluisivat kyseisten eri luetelmakohtien soveltamisalaan. Tällaisia seoksia ei näin ollen voida pitää asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä III olevaan vihreään jäteluetteloon kuuluvina, mikä on esteenä sille, että niihin sovellettaisiin kyseisen asetuksen 18 artiklassa säädettyjä yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia sen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla.

55 Kun otetaan huomioon tämä välipäätelmä, on toiseksi tutkittava asetuksen N:o 1013/2006 liitteen IIIA ulottuvuus sen määrittämiseksi, voidaanko kyseisen asetuksen 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyä järjestelmää soveltaa kyseessä oleviin jäteseoksiin.

56 Kuten edellä 48 kohdassa muistutettiin, kyseisessä liitteessä IIIA olevan 3 kohdan g alakohdassa mainitaan nimenomaisesti Baselin yleissopimuksen liitteessä IX olevaan nimikkeeseen B3020 kuuluvista jätteistä koostuvat jäteseokset, rajattuna kyseisen nimikkeen kolmen ensimmäisen luetelmakohdan soveltamisalaan kuuluviin jäteseoksiin.

57 Tältä osin ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, estääkö se, että jäteseosten, joihin kuuluvista jätteistä jokainen kuuluu johonkin mainitun nimikkeen kolmesta ensimmäisestä luetelmakohdasta, koostumuksessa on enintään 10 prosenttia epäpuhtauksia, mainittujen seosten luokittelemisen kyseiseen nimikkeeseen.

58 Ensinnäkin on mainittava, että kyseisen tuomioistuimen mukaan Interserohin Alankomaihin kierrättämistä varten siirtämiin jäteseoksiin voi sisältyä enintään 4 prosenttia nestekartonkeja. Unionin tuomioistuimen käytettävissä olevasta asiakirja-aineistosta ilmenee, että nestekartongit voivat kuulua Baselin yleissopimuksen liitteessä IX olevaan nimikkeeseen B3020. On nimittäin riidatonta, että nestekartongit voidaan jätteinä luokitella nimikkeeseen ”paperi- ja kartonkijätteet”. Koska ne eivät kuitenkaan vastaa mitään kyseisen nimikkeen kolmessa ensimmäisessä luetelmakohdassa mainituista jätetyypeistä, on katsottava, että ne kuuluvat kyseisen nimikkeen neljänteen luetelmakohtaan, joka on luonteeltaan jäännösluokka.

59 Jollei ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtäviin kuuluvan tutkimisen yhteydessä ilmene nestekartonkien kyseessä olevissa jäteseoksissa esiintymisen osalta muuta, tällaisesta esiintymisestä seuraa, että kyseiset seokset koostuvat jätteistä, jotka on luokiteltava paitsi johonkin kyseisen nimikkeen kolmesta ensimmäisestä luetelmakohdasta myös sen neljänteen luetelmakohtaan, jolloin asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä IIIA olevan 3 kohdan g alakohta, joka selkeän sanamuotonsa mukaan koskee vain mainitun nimikkeen ensimmäiseen kolmeen luetelmakohtaan kuuluvista jätteistä

koostuvia jäteseoksia, ei koske mainittuja seoksia, jotka eivät näin ollen kuulu kyseisessä liitteessä mainittuihin jätteisiin. Tällaiset seokset eivät siis kuulu kyseisen asetuksen 18 artiklassa tarkoitetun tietojen antamista koskevan menettelyn piiriin.

60 Toiseksi on todettava, että siinäkin tapauksessa, että kyseessä olevat jäteseokset eivät sisältäisi nestekartonkeja, ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että ne voivat joka tapauksessa sisältää enintään 7 prosenttia epäpuhtauksia.

61 Sen määrittämiseksi, voivatko tällaiset jäteseokset kuulua asetuksen N:o 1013/2006 liitteen IIIA soveltamisalaan, on muistutettava, että kyseisen liitteen 1 kohdassa säädetään, että riippumatta siitä, mainitaanko jäteseokset mainitun liitteen IIIA luettelossa vai ei, niihin voidaan olla soveltamatta 18 artiklassa säädettyjä tietojen toimittamista koskevia yleisiä vaatimuksia, jos ne ovat siinä määrin muiden aineiden saastuttamia, että jätteisiin liittyvä riski on kasvanut sellaiseksi, että niihin on aiheellista soveltaa kirjallista ennakkoilmoitus- ja -hyväksyntämenettelyä, kun otetaan huomioon direktiivin 91/689 liitteessä III luetellut vaaralliset ominaisuudet, tai jos jätteen hyödyntäminen ympäristön kannalta järkevällä tavalla on mahdotonta.

62 Ensinnäkin asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä IIIA olevan 1 kohdan sanamuodosta ilmenee, että kyseisessä liitteessä olevassa luettelossa mainittua jäteseosta ei jätetä pois kyseisestä luettelosta pelkästään sillä perusteella, että seos sisältää mainitussa luettelossa nimenomaisesti lueteltujen jätteiden lisäksi epäpuhtauksia. Kuten julkisasiamies on esittänyt ratkaisuehdotuksensa 53 kohdassa, mainitun 1 kohdan olemassaolo osoittaa, että unionin lainsäätäjä oli tietoinen kaikkien jätevirtojen täydellisen yhtenäisyyden takaamiseen liittyvistä teknisistä vaikeuksista tai jopa sen mahdottomuudesta.

63 Lisäksi on mainittava yhtäältä, että asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä IIIA olevan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn edellytyksen tarkoituksena on varmistaa, että kyseisessä liitteessä mainittuihin jäteseoksiin, jotka sisältämiensä epäpuhtauksien vuoksi aiheuttavat suuremman riskin ympäristölle, sovelletaan kirjallista ennakkoilmoitus- ja -hyväksyntämenettelyä. Tällaisia riskejä on erityisesti arvioitava direktiivin 91/689 liitteessä III, joka sisällytettiin kyseisen direktiivin kumoamisen jälkeen direktiivin 2008/98 liitteeseen III, mainittujen vaarallisuutta koskevien kriteereiden kannalta.

64 Toisaalta asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä IIIA olevan 1 kohdan b alakohdassa säädetyssä edellytyksessä viitataan vaatimukseen hyödyntämisestä ”ympäristön kannalta järkevällä tavalla”. Vaikka kyseistä käsitettä ei määritellä nimenomaisesti kyseisessä asetuksessa, on kuitenkin mainittava, että mainitun asetuksen 2 artiklan 8 alakohdassa olevan käsitteen ”ympäristön kannalta hyväksyttävä jätehuolto” määritelmän tavoin jätteiden ympäristön kannalta järkevällä hyödyntämisellä tarkoitetaan kaikkia käytännön toimenpiteitä, joilla voidaan varmistaa jätteiden hyödyntäminen ihmisten terveyttä ja ympäristöä jätteiden mahdollisilta haittavaikutuksilta suojelevalla tavalla.

65 Tässä yhteydessä on muistutettava, että kuten asetuksen N:o 1013/2006 49 artiklan 1 kohdasta, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen johdanto-osan 33 perustelukappaleen kanssa, ilmenee, jätteet on siirrettävä – vastaanottomaassa ja koko siirron ajan – vaarantamatta ihmisten terveyttä ja käyttämättä menettelyjä tai menetelmiä, joista voi aiheutua haittaa ympäristölle. Tältä osin on todettava, että kun siirto tapahtuu unionissa, kyseisessä 49 artiklan 1 kohdassa edellytetään muun muassa sellaisten direktiivin 2006/12 4 artiklan 1 kohdassa, jonka säännökset on sisällytetty direktiivin 2008/98 13 artiklaan, säädettyjen vaatimusten noudattamista, joiden mukaan jätteet hyödynnetään vaarantamatta vesiä, ilmaa, maaperää, kasveja tai eläimiä, aiheuttamatta melu- tai hajuhaittoja sekä vahingoittamatta maaseutua tai erityistä merkitystä omaavia kohteita.

66 Tämän täsmennyksen jälkeen on mainittava, että asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä IIIA olevan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen soveltamisen yhteydessä on tarpeen määrittää kussakin yksittäistapauksessa, estävätkö liitteessä IIIA tarkoitettujen jätteiden seoksessa esiintyvien epäpuhtauksien tyyppi ja määrä kyseessä olevien jätteiden hyödyntämisen ympäristön kannalta

järkevällä tavalla. Kuten julkisasiamies on esittänyt ratkaisuehdotuksensa 64 kohdassa, kyseessä on lähtökohtaisesti tosiseikkoja koskeva kysymys, jonka ratkaiseminen kuuluu toimivaltaisille kansallisille viranomaisille ja tarvittaessa kansallisille tuomioistuimille.

67 Tältä osin on todettava, että kuten muun muassa Alankomaiden hallitus ja Euroopan komissio ovat todenneet unionin tuomioistuimessa käydyssä ennakkoratkaisumenettelyssä, asetukseen N:o 1013/2006 ei sisälly mitään muuta perustetta, jonka avulla voitaisiin tarkemmin täsmentää tämän asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä IIIA olevan 1 kohdan b alakohdassa mainitun edellytyksen ulottuvuutta.

68 Tästä seuraa, että jokaiselle jäsenvaltiolle on annettava tietty harkintavalta mainitun 1 kohdan täytäntöönpanossa. Tätä varten jäsenvaltioilla on vapaus säätää perusteista, joilla voidaan määrittää olosuhteet, joissa epäpuhtauksien esiintyminen jäteseoksessa on esteenä kyseisen seoksen hyödyntämiselle ympäristön kannalta järkevällä tavalla, kunhan ne eivät tässä yhteydessä rajoita asetuksen N:o 1013/2006, mukaan lukien sen 18 artiklassa säädetty menettely, ulottuvuutta tai tehokkuutta (ks. analogisesti tuomio 12.4.2018, Fédération des entreprises de la beauté, C-13/17, EU:C:2018:246, 47 kohta).

69 Tarkemmin sanottuna jäsenvaltioiden on siinä tapauksessa, että ne säätävät tällaisista perusteista, otettava huomioon se, että asetuksen N:o 1013/2006 18 artiklassa säädetyn yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia koskevan menettelyn soveltaminen on poikkeus kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kirjallisen ennakkoilmoitus- ja -hyväksyntämenettelyn soveltamisesta. Näin ollen mainitun asetuksen 3 artiklan 2 kohtaa ja muun muassa sen liitettä IIIA, jossa täsmennetään viimeksi mainitun säännöksen ulottuvuus, on lähtökohtaisesti tulkittava suppeasti.

70 Tältä osin on lisäksi mainittava, että kyseisessä liitteessä IIIA olevalla 1 kohdalla pyritään nimenomaan varmistamaan, että asetuksen N:o 1013/2006 18 artiklassa säädetyn yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia koskevan menettelyn soveltaminen rajoittuu vain siihen, mikä on tarpeen kyseisellä asetuksella tavoiteltujen päämäärien saavuttamiseksi, koska jäteseosten siirto kyseisen menettelyn mukaisesti voidaan toteuttaa ainoastaan silloin, kun ympäristölle ja ihmisten terveydelle ei aiheudu merkittävää vaaraa SEUT 191 artiklan 2 kohdan tavoitteen, joka on varmistaa ympäristönsuojelun korkea taso, ja unionin kyseistä alaa koskevan politiikan taustalla olevien ennalta varautumisen ja ennalta ehkäisemisen periaatteiden mukaisesti.

71 Tältä osin asetuksen N:o 1013/2006 johdanto-osan 39 perustelukappaleeseen voisi olla mahdollista tukeutua sellaisten perusteiden määrittämiseksi, joissa otettaisiin huomioon epäpuhtauksien tyyppi, epäpuhtauksia sisältävien jätteiden ominaisuudet ja niiden mahdollinen vaarallisuus, epäpuhtauksien määrä ja teknologian tila, kuten julkisasiamies on maininnut ratkaisuehdotuksensa 59 kohdassa.

72 Tässä yhteydessä on mainittava, että sellaisista perusteista säätäminen, joilla määritetään olosuhteet, joissa epäpuhtauksien esiintyminen jäteseoksessa on esteenä kyseisen seoksen hyödyntämiselle ympäristön kannalta järkevällä tavalla, mahdollistaa sen, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ja talouden toimijat tietävät etukäteen, voidaanko jäteseoksen siirto unionin sisällä toteuttaa asetuksen N:o 1013/2006 18 artiklassa säädetyn yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia koskevan menettelyn mukaisesti, millä edistetään suurempaa oikeusvarmuutta ja kyseisen menettelyn täysimääräistä tehokkuutta.

73 On kuitenkin mainittava yhtäältä, että ilman tällaisia perusteita toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla on mahdollisuus varmistaa kyseisen asetuksen tehokas soveltaminen tapauskohtaisella arvioinnilla, jossa otetaan huomioon kyseisen asetuksen tavoitteet ja se, että mainitussa asetuksessa säädetään nimenomaisesti mahdollisuudesta soveltaa sen 18 artiklassa tarkoitettua tietojen antamista koskevaa menettelyä jätesekoituksiin.

74 Toisaalta on niin, että jos toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat epävarmoja siitä, voidaanko kyseessä olevaa jäteseosta hyödyntää kyseisen asetuksen liitteessä IIIA olevan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun mukaisesti ympäristön kannalta järkevällä tavalla, niiden on ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun riittävän tason takaamiseksi sovellettava mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kirjallista ennakkoilmoitus- ja -hyväksyntämenettelyä.

75 Lopuksi on korostettava, että – kuten julkisasiamies on maininnut ratkaisuehdotuksensa 74 kohdassa – niin kauan kuin ei ole tehty lainsäädäntöaloitetta sellaisten yhteisten perusteiden vahvistamiseksi, jotka koskevat epäpuhtauksien aiheuttaman, jäteseoksen hyväksyttävän saastumisen tyyppiä ja tasoa ja joiden perusteella kyseisessä liitteessä olevan 1 kohdan b alakohdassa asetettua edellytystä voitaisiin soveltaa yhtenäisesti koko unionissa, on mahdollista soveltaa kyseisen asetuksen 28 artiklan 2 kohtaa. Kyseisessä säännöksessä säädetään, että jos lähtömaan ja vastaanottomaan toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse yksimielisyyteen tietyn jätelastin luokittelusta ja näin ollen mahdollisuudesta soveltaa mainitun asetuksen 18 artiklassa säädettyä tietojen antamista koskevia vaatimuksia koskevaa menettelyä, kyseessä olevia jätteitä pidetään saman asetuksen liitteessä IV tarkoitettuina jätteinä. Niihin sovelletaan siis asetuksen N:o 1013/2006 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kirjallista ennakkoilmoitus- ja -hyväksyntämenettelyä.

76 Nyt käsiteltävässä tapauksessa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on edellä esitettyjen arviointia koskevien seikkojen perusteella ratkaistava, merkitseekö epäpuhtauksien sisältyminen kyseessä olevaan jäteseokseen pääasian tilanteessa sitä, että kun otetaan huomioon asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä IIIA olevasta 1 kohdasta johtuvat vaatimukset, kyseistä seosta ei voida luokitella kyseisessä liitteessä olevaan jäteseosten luetteloon eikä siihen näin ollen voida soveltaa kyseisen asetuksen 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan perusteella mainitun asetuksen 18 artiklassa säädettyjä yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia.

77 Esitettyihin kysymyksiin on kaiken edellä mainitun perusteella vastattava seuraavaa:

– asetuksen N:o 1013/2006 3 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta paperista, kartongista ja paperituotteista koostuvaan jäteseokseen, jonka jokainen jätejae kuuluu johonkin Baselin yleissopimuksen liitteessä IX, joka on sisällytetty kyseisen asetuksen liitteessä V olevan 1 osan luetteloon B, olevan nimikkeen B3020 kolmesta ensimmäisestä luetelmakohdasta ja joka sisältää enintään 10 prosenttia epäpuhtauksia

– asetuksen N:o 1013/2006 3 artiklan 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan tällaiseen jäteseokseen, jos yhtäältä kyseinen seos ei sisällä aineita, jotka kuuluvat kyseisen yleissopimuksen liitteessä IX, joka on sisällytetty kyseisen asetuksen liitteessä V olevan 1 osan luetteloon B, olevan nimikkeen B3020 neljänteen luetelmakohtaan, ja jos toisaalta mainitun asetuksen liitteessä IIIA olevassa 1 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tutkittava.

Oikeudenkäyntikulut

78 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Jätteiden siirrosta 14.6.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006, sellaisena kuin se on muutettuna 10.11.2015 annetulla komission asetuksella (EU) 2015/2002, 3 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta paperista, kartongista ja paperituotteista koostuvaan jäteseokseen, jonka jokainen jätejae kuuluu johonkin vaarallisten jätteiden maanrajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvontaa koskevan yleissopimuksen, joka allekirjoitettiin Baselissa 22.3.1989 ja hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta 1.2.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/98/ETY, liitteessä IX, joka on sisällytetty kyseisen asetuksen liitteessä V olevan 1 osan luetteloon B, olevan nimikkeen B3020 kolmesta ensimmäisestä luetelmakohdasta ja joka sisältää enintään 10 prosenttia epäpuhtauksia.

Asetuksen N:o 1013/2006, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella 2015/2002, 3 artiklan 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan tällaiseen jäteseokseen, jos yhtäältä kyseinen seos ei sisällä aineita, jotka kuuluvat mainitun yleissopimuksen liitteessä IX, joka on sisällytetty kyseisen asetuksen liitteessä V olevan 1 osan luetteloon B, olevan nimikkeen B3020 neljänteen luetelmakohtaan, ja jos toisaalta mainitun asetuksen liitteessä IIIA olevassa 1 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tutkittava.

Allekirjoitukset